

12. Jul. 1975

FAKTA

Dato:

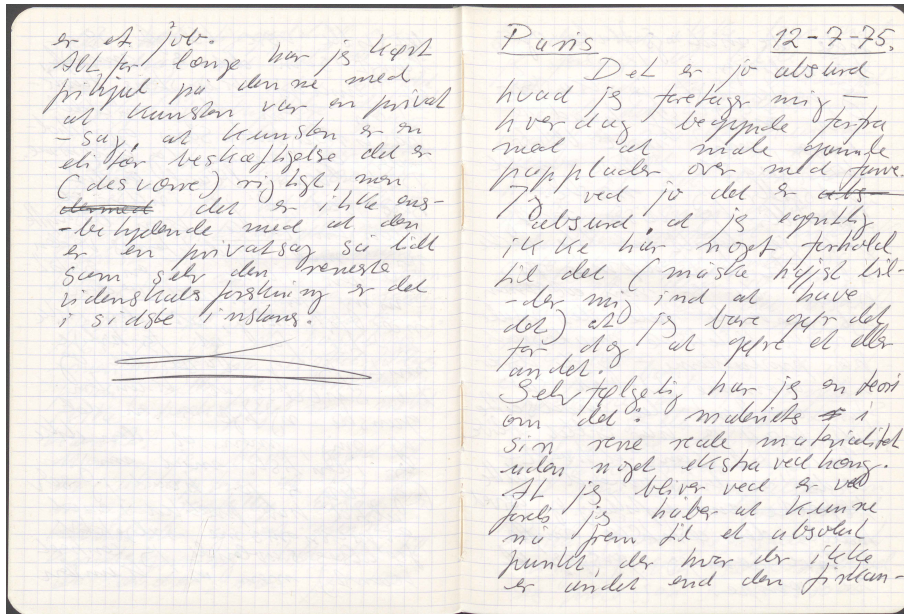
12. Jul. 1975

Sidetæl:

Notes 75 bd 4 s. 92-98

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

- lade de malingsflade og
beholdningen.
Egentlig vist jo kasser
det meste af hvad jeg
laver, men noget bliver
der måske tilbage - og det
indstiller jeg - måske.
Vidstiller jeg visse forsøg
ved jeg godt at lide, alle
vil blive bedømt for
hvad de er, men alligevel
vil anvende hele den mule-
-riske æstetiske målestok
på præstationerne - og de dyster
vil komme til at stå
for omvendt det modsatte
af hvad jeg har villet blive
beholdt som et kvælv
under maleri (omvendt i dette
faldende ansigtshold) og derved
hælde den æstetiske rumpe
i live som jeg forsøger at
beholde.

Er det min, lide bare noget
jeg forsøger at lide (min)
sår, ind den re betragtel-
-se af det æstetiske?
Det er måske kun et
uligvis møde min 1991
kun til det æstetiske.
Beholder man disse pro-
-duktioner ud på et malerisk
æstetisk sags punkt så er
nogle af dem jo meget
smålige, selv det bedste
pup får en vis rustik
størrelse.
Er jeg bange for at ind-
-rykke mig at jeg måske
af fremstille visse ting?
Selv de malingsprocesser
er fascinerende - du er
ret sansuel nøjagtig som
jeg giver mig hen i med
behag (en solisuel ord-
-ning?). Når solen ligger
-ses processen er over tid

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

og jeg betragte produktet.
Isom jeg godt se det er
en teoretisk spændingsfyldt
og de mange forskellige mul-
-lign arbejdsprocesserne er
det så jeg har den re-
skatte forkomme af at
te beskæftige mig med
noget helt andet - for
noget forfald lige gyldigt.
Så forstår jeg de te-
oretiske momenter ved arbejds-
processen - som noget ufor-
-lyst - noget forfaldt.
Så er det jeg godt ser
at det kan ikke imbes-
-sær andre end mig selv;
og mig selv for egentlig
kan i det øjeblik jeg
haver det.
Jeg vil ikke acceptere
indvirkningen (ikke var den
bekendt) så opstår kon-
-flikten, jeg søger det med-
-sætte, af indvirkningen, fascina-
-tionen, det der normalt kaldes
det ud for hede, en udvirkning,
i en keltet hude's man.
Jeg søger en mening af
hvide punkter, en konstrukt-
-tion i mit arbejde.
Men denne søgen er måske
netop det forløbte?
Konflikten er en realitet
der man man også accept-
-erer, man man man
først er frem med accept-
-erer den fascination
man finder ved selv
der det bemærke en
lede.
Jeg kan ikke som en
fjendtlig søgte mig kon-
-flikten eller videnskabelige værker
den spray - antropologi - sosi-
-ologi og ud det der det
er ikke mig. Var dette

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

lysningen for mig sa
gjore is det jo helt uden
at tænke over det.
Kan det et vist punkt
kan is det være en smule
- lidt hvel træthed over smul
arbejde, på et eller andet
tidspunkt gjore is, som
- den i alle forvejen og
fejler de enkelte ting
indskudtser - det s
mig - her is - men på
den anden side s - det
også mig at ville det
i en keltet melle - men kan
helt et vist punkt.
Det s - kendt oplysning is
må prøve at forstå
Tid her også en følelse
i det is praktiserer
i det helt s mig. Som
de amerikanske

so rigtig skriver s der idag
en global stil inden for
kunsten, og den ne lever
is mig meget beaflyt
til. her i alle ambitioner
- om at være helvedes origi-
- nel, men meget kunne
hulle på at den ne globale
stil berører at det idag
s - vanskelige and nærsidige
fejler at blive uden over
hvem man ser s.
Man retter sig arbejds
efter den ne keltet stil
og vil i alle ting være sig
selv bekendt.
Kan man nærsoppe sig på
helt hvem man s -
Et meget kort stykke vil
man, ville det væsentlige
stykke af den, da man
man lytte, på den sig som

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

ved at betragte, inden ind-
-blanding og indblanding,
i tvivl om se hvad det
er der sker med en.
Jeg kender måske mig
sehr, inde i det godt, men
int. blot i det gode ved
dette kendskab - det
jeg kender og synes is
i det belønningstid. Ved.
Jeg har en indsigelse
af mig at det angår
int. blot en at det
-cepter ALT hvad man
finder hos sig selv.
At det at man skal
synes man er indvundet
og fremrynde - mig, man
skal nu derfor at man
skulle synes noget.

Jeg har lige læst nogle
af mine gamle skitser
igennem, de handler

jo næsten alle om det
sammene. Det er dog især
at de nu som hele tiden
deltager og: min konflikt
med den i det gode ved
dette kendskab, kendskab
-hold, at jeg som det
med at jeg kunne mig
ude fra den oppe vil
være midt i den - en del
af den.
Den største skænder for denne
konflikt, har jeg prøvet at
dette på grund om man hvor
man tilværelse formodt sig
som en besættelse med
virket heden.
Den der konflikt over for
viske heden er sikkert in-
-lyse sig for jeg glæder
at som det med at jeg
i tvivl om man besættedes
mod den og derved tilløft-

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

- hed til at indvilde om
for at si til, så til, så mi-
- lighed for at indvilde
en leve til at opleve
væden om bring mig
mere i indens om at et barn
der i alle udsættes for
denne i videligheds besværgelse.
Konflikten er i alle dage
at jeg ønsker at stå
midl i videlig heden, men
at jeg i alle ønsker at
minste eller for mig den
i indens og livs leve.
Denne leve som stammer
fra min meget indvilde
fantasi, der har selv fulgt
af stillet mig fra mange
"normale" i videlig heds oplevel-
ser, men det er så lidt
på sin der nu fortælles.
Når jeg betragter mig
så ofte over min barn-

- dom ~~og~~ er det fordi
jeg ønsker at den er i sig selv
i den situation jeg befinder
mig i, idag - den nu i sel-
- tede en sønne og væktheds-
- løse tilværelse, som kan
man i alle vende det hele
om og sige at man lever
den tilværelse man ønsker
at leve. Hvis den i videlig
var så mundholdelig ville
man så i alle leve på
en anden måde - eller
- er det muligt for en at
leve ansteds?
Man foreskille sig - ønsker
sig ofte en anden til-
- værelse, men er det realis-
- liste?
Hvad svarer jeg i høj?
opad i min tilværelse?
Kærlighed - Succes - ~~men~~
kom da til med jeg og jellen.
Ja - kærlighed det svarer
jeg meget, man kan godt

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

det 4-tes, jo i litle ene
om, selv om den er kon-
-skatning, jo i litle gjer
savnet mindre på hæng-
-de. Men kan også spørg.
Sj selv om man gjer
andre den korthed
man selv svarer at ja,
det gjer man i litle
man hvordan kan man
så forvente selv at ja
korthed?
Det må man se klart,
man kan godt meget
stort og lidt svare
korthed, man kan
i litle stille det ~~allermindste~~
allermindste svar på den
når man i litle selv
gjer at den korthed
hvor har uden et pr-
-vente gjer gælder.
(fortsættes).

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

